

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

5 май 2022 година*

„Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Член 6, параграф 1, буква м) — Договор от разстояние между потребител и търговец — Задължение на търговеца да уведоми потребителя за наличието на търговска гаранция на производителя и за свързаните с нея условия — Условия, при които възниква такова задължение — Съдържание на информацията, която трябва да се съобщи на потребителя относно търговската гаранция на производителя — Значение на член 6, параграф 2 от Директива 1999/44/ЕО“

По дело C-179/21

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 11 февруари 2021 г., постъпил в Съда на 23 март 2021 г., в рамките на производство по дело

absolut's -bikes and more- GmbH & Co. KG

срещу

the-trading-company GmbH,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: К. Jürimäe, председател състава, N. Jääskinen, M. Safjan (докладчик), N. Piçarra и M. Gavales, съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за absolut's -bikes and more- GmbH & Co. KG, от C. Rohnke, Rechtsanwalt,
- за the-trading-company GmbH, от A. Rinkler, Rechtsanwalt,

* Език на производството: немски.

- за чешкото правителство, от М. Smolek, J. Vláčil и S. Šindelková, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от М. Noll-Ehlers, N. Ruiz García и I. Rubene, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64) и на член 6, параграф 2 от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, 1999 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между absolut -bikes and more- GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „absolut“) и the-trading-company GmbH относно наличието или липсата на задължение за първото дружество да предоставя на клиентите си информация относно търговската гаранция, предлагана от трети лица за продуктите, които предлага за продажба.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 1999/44

- 3 Съображение 21 от Директива 1999/44 гласи:

„като имат предвид, че за някои категории стоки установена практика на продавачите и производителите е предлагането на гаранции за дефекти на стоките, които са установени в един определен период; като имат предвид, че тази практика може да стимулира конкуренцията; като имат предвид, че въпреки че подобни гаранции са предвидени в закона като маркетингови инструменти, те не трябва да подвеждат потребителя; като имат предвид, че за да се гарантира, че потребителите не са подвеждани, гаранциите трябва да съдържат някои данни, включително заявление, че гаранцията не се отразява на законните права на потребителя“.

4 Текстът на член 1 от тази директива е следният:

„1. Целта на настоящата директива е сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции с цел да се осигури еднакво минимално ниво на защита на потребителите в контекста на вътрешния пазар.

2. По смисъла на настоящата директива:

[...]

д) гаранция означава всяко задължение от страна на продавач или производител спрямо потребител, поето без допълнително заплащане, за възстановяване на заплатената цена или за замяна, ремонт или поправка на потребителски стоки по какъвто и да е начин, ако те не отговарят на спецификациите, обявени в гаранционната карта или в свързаните с това реклами;

[...]“.

5 Член 6, параграф 2 от посочената директива предвижда:

„Гаранцията:

- определя, че потребителят има законни права по силата на прилаганото вътрешно законодателство, уреждащо продажбата на потребителски стоки и изяснява, че тези права не са засегнати от гаранцията,
- обявява на ясен, разбираем език съдържанието на гаранцията и съществените особености, необходими за отправяне на рекламации по силата на гаранцията, особено продължителността и териториалното покритие на гаранцията, както и името и адреса на гаранта“.

Директива 2011/83

6 Съображения 4, 5 и 7 от Директива 2011/83 гласят:

„(4) “ В съответствие с член 26, параграф 2 ДФЕС вътрешният пазар трябва да обхваща пространство без вътрешни граници, в което са гарантирани свободното движение на стоки и услуги и свободата на установяване. Хармонизацията на някои аспекти на потребителските договори от разстояние или извън търговския обект е необходима с цел утвърждаването на истински вътрешен пазар за потребителите, който предлага справедлив баланс между високо равнище на защита на потребителите и конкурентоспособност на предприятията, при спазване на принципа на субсидиарността.

(5) [...] [П]ълната хармонизация на информацията за потребителите и правото на отказ при договорите от разстояние и тези извън търговския обект ще допринесат за високо равнище на защита на потребителите и за по-добро функциониране на вътрешния пазар между търговците и потребителите.

[...]

(7) Пълната хармонизация на някои съществени нормативни аспекти следва да увеличи значително правната сигурност както за потребителите, така и за търговците. По този начин както потребителите, така и търговците следва да могат да разчитат на единна нормативна рамка, изградена върху ясно дефинирани правни понятия, с която се уреждат някои аспекти на договорите между търговци и потребители в рамките на Съюза. Тази хармонизация следва да има за резултат премахването на пречките, породени от фрагментирането на правилата, и завършването на вътрешния пазар в тази област. Единственият начин за премахване на тези пречки е установяването на единни правила на равнището на Съюза. Същевременно потребителите следва да се ползват от общо високо равнище на защита в целия Съюз“.

7 Член 1 от тази директива предвижда:

„Целта на настоящата директива е чрез постигането на високо равнище на защита на потребителите да допринесе за правилното функциониране на вътрешния пазар, като сближи някои аспекти на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно договорите, сключени между потребители и търговци“.

8 Член 2, точки 2, 7 и 14 от посочената директива гласи:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

[...]

2) „търговец“ означава всяко физическо лице или юридическо лице, независимо дали е [публично или частно], което действа, включително чрез посредничеството на друго лице, действащо от негово име или за негова сметка, за цели, които влизат в рамките на неговата търговска или стопанска дейност, занаят или професия във връзка с договори, попадащи в приложното поле на настоящата директива;

[...]

7) „договор от разстояние“ означава всеки договор, сключен между търговеца и потребителя в рамките на организирана система за продажби от разстояние или предоставяне на услуги от разстояние без едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя, чрез изключителното използване на едно или повече средства за комуникация от разстояние до сключването на договора, включително и момента на сключване на договора;

[...]

14) „търговска гаранция“ означава всеки ангажимент от страна на търговец или производител („гарант“) към потребителя, в допълнение към неговите правни задължения, произтичащи от гаранцията за съответствие, да възстанови заплатената цена или да замени или поправи стоките, или да предостави сервизно обслужване за стоките, по какъвто и да било начин, ако те не отговарят на спецификациите или

евентуално на други изисквания, несвързани със съответствието, посочени в заявлението за предоставяне на гаранция или в съответната реклама, направена в момента на сключване на договора или преди неговото сключване“.

9 Съгласно член 3, параграф 1 от същата директива:

„Настоящата директива се прилага при условията и до степента, предвидени в разпоредбите ѝ, към всички договори, сключени между търговец и потребител. Тя се прилага също за договорите за доставка на вода, газ, електрическа енергия или за централно отопление, включително от публични доставчици, доколкото тези стоки се предоставят на договорна основа“.

10 Текстът на член 5, параграф 1, буква д) от Директива 2011/83 е следният:

„Преди потребителят да се обвърже с договор, различен от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, или със съответно предложение за сключване на договор, търговецът предоставя на потребителя следната информация по ясен и разбираем начин, ако тази информация не е ясна от контекста:

[...]

д) в допълнение към напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоките, наличието на извънгаранционно обслужване и на търговски гаранции, когато е приложимо, както и условията по тях;

[...]“.

11 Член 6 от тази директива предвижда:

„1. Преди потребителят да се обвърже с договор от разстояние или договор извън търговския обект, или от съответно предложение за сключване на договор, търговецът предоставя на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация:

а) основните характеристики на стоките или услугите съобразно използваното средство за комуникация и съобразно стоките или услугите;

[...]

л) припомняне за наличието на законова гаранция за съответствие за стоките;

м) когато е приложимо, наличието и условията за съдействие на потребителите след продажбата, за извънгаранционно обслужване и за търговски гаранции;

[...]“.

Германското право

- 12 Член 312d от Bürgerliches Gesetzbuch (германският Граждански кодекс, наричан по-нататък „BGB“), озаглавен „Задължения за предоставяне на информация“, предвижда в параграф 1:

„При договори извън търговския обект и договори от разстояние търговецът е длъжен да уведоми потребителя в съответствие с разпоредбите на член 246а от [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (Въвеждащ закон към Гражданския кодекс, наричан по-нататък „EGBGB“)]. [...]“.

- 13 В редакцията си, приложима към фактите по делото, член 479 от BGB, озаглавен „Особени разпоредби относно гаранциите“, предвижда в параграф 1:

„Всяко заявление за предоставяне на гаранция (член 443) трябва да бъде формулирано ясно и разбираемо. То трябва да съдържа:

1. посочване на законните права на потребителя и указание, че гаранцията не накърнява тези права, и
2. съдържанието на гаранцията и всички основни сведения, необходими за привеждането в действие на гаранцията, по-специално нейната продължителност и териториален обхват, както и името и адреса на гаранта.

[...]“.

- 14 Член 246а от EGBGB, озаглавен „Задължения за предоставяне на информация за договорите извън търговския обект и договорите от разстояние, с изключение на договорите относно финансови услуги“, предвижда в параграф 1:

„(1) Търговецът е длъжен съгласно член 312d, параграф 1 от BGB да предостави на потребителя следната информация:

[...]

9. когато е приложимо, наличието и условията за съдействие на потребителите след продажбата, за извънгаранционно обслужване и за търговски гаранции;

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 15 absolutс предлага за продажба джобен нож на швейцарския производител Victorinox чрез платформата за онлайн търговия Amazon. Страницата на уебсайта на Amazon, на която е представена тази оферта, съдържа не информация за гаранция, предлагана от absolutс или от трето лице, а електронна връзка с обозначението „Инструкции за използване“ в рубриката „Допълнителна техническа информация“. При щракване върху тази електронна връзка потребителят получава достъп до информационен лист от две страници, оформен и формулиран като текст от производителя на ножа. На втората страница е налице по-специално следното указание за „гаранцията на Victorinox“: „Гаранцията на Victorinox

обхваща всички материални и производствени дефекти за неограничен период от време (2 години за електроника). Гаранцията не покрива вреди, които възникват в резултат от обичайно похабяване или неправилна употреба“.

- 16 the-trading-company, дружество, което е конкурент на absolut, счита, че последното не е предоставило достатъчно информация за предлаганата от производителя на ножа гаранция. Поради това въз основа на германската правна уредба относно нелоялната конкуренция то предявява иск с цел да се разпорежи на absolut да преустанови представянето на тези оферти, с които не привлича вниманието на потребителя към законните му права и към факта, че гаранцията на производителя не накърнява тези права, нито уточнява териториалния обхват на тази гаранция.
- 17 След като губи делото в първоинстанционното производство, искът на the-trading-company е уважен във въззивно производство от Oberlandesgericht Hamm (Върховен областен съд Хам, Германия). Тази юрисдикция приема, че съгласно разпоредбите на член 312d, параграф 1, първо изречение от BGB във връзка с член 246a, параграф 1, първа алинея, първо изречение, точка 9 от EGBGB, с които се транспонира член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83, продавачът носи задължение за предоставяне на информация относно гаранцията, при положение че предлаганата от него оферта съдържа, както е в случая, указание, в каквато и да е форма, за наличието на гаранция. Освен това, след като уточнява, че обхватът на това задължение за предоставяне на информация трябва да се определи съгласно член 479, параграф 1 от BGB, който транспонира член 6, параграф 2 от Директива 1999/44, посочената юрисдикция констатира, че офертата на absolut не съдържа изискваната от тази разпоредба от BGB информация и че освен това от в нито един документ от преписката не видно потребителят да е получил тази информация на по-късен етап от процеса на поръчката.
- 18 absolut подава ревизионна жалба пред Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) срещу решението на Oberlandesgericht Hamm (Върховен областен съд Хам, Германия), с която иска да се потвърди решението, постановено в първоинстанционното производство.
- 19 Запитващата юрисдикция иска да се установи, на първо място, дали търговец, който се намира в положението на absolut, е длъжен на основание член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 да уведоми потребителя за наличието на търговска гаранция, предлагана от производителя, както и за свързаните с нея условия. По-специално тя иска да се установи дали предвид израза „когато е приложимо“, използван в тази разпоредба от Директива 2011/83, самото наличие на гаранция от страна на производителя, в случая гаранцията на Victorinox, поражда такова задължение за предоставяне на информация в тежест на търговците, които предлагат на пазара съответния продукт, или това задължение възниква само в случай, че в офертата си търговецът посочва наличието на гаранция от производителя.
- 20 С оглед на структурата и целта на Директива 2011/83, а също и на факта, че трябва да се вземе предвид необходимостта да не се налагат непропорционални ограничения на основните права на търговците, запитващата юрисдикция счита, че член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 следва да се тълкува в смисъл, че самото наличие на гаранция от производителя не поражда задължение за търговеца да предоставя на клиентите си информация за тази гаранция.

- 21 В тази хипотеза запитващата юрисдикция иска да се установи, на второ място, дали самото посочване на гаранция на производителя в офертата на търговеца, независимо от формата на посочването и от това дали се набляга на него или не, поражда задължението за предоставяне на информация, предвидено в член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83, или, за да може такова задължение за предоставяне на информация да се носи от търговеца, е необходимо и такова посочване да лесно разпознаваемо от потребителя, при това дори когато за потребителя не изглежда да е ясно, че посочването на гаранцията на производителя, се извършва не от търговеца, а от самия производител.
- 22 В случай че търговец като *absolut* е длъжен съгласно член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 да предостави на потребителя информация за търговската гаранция, предлагана от производителя, запитващата юрисдикция иска да установи, на трето място, какво трябва да е съдържанието на тази информация. По-специално тя иска да се установи дали това съдържание трябва да бъде същото като предвиденото в член 6, параграф 2 от Директива 1999/44, или може да съдържа по-малко по обем информация.
- 23 При тези обстоятелства *Bundesgerichtshof* (Федерален върховен съд, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Самото наличие на гаранция от производител поражда ли задължение за предоставяне на информация съгласно член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: самото посочване на гаранция на производителя в офертата на търговеца поражда ли задължение за предоставяне на информация съгласно член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83/ЕС или това задължение се поражда, ако посочването е лесно разпознаваемо от потребителя? Съществува ли задължение за предоставяне на информация и когато потребителят може лесно да разбере, че търговецът предоставя достъп само до информацията относно предлаганата от производителя гаранция?
- 3) Трябва ли изискваната съгласно член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83/ЕС информация за наличието и условията на гаранция от производител да обхваща същите данни, които се съдържат в гаранцията съгласно член 6, параграф 2 от Директива 1999/44[...], или са достатъчни по-малко данни?“

По преюдициалните въпроси

По първите два въпроса

- 24 С първия и втория си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 трябва да се тълкува в смисъл, че относно предлаганата от производителя търговска гаранция задължението за предоставяне на информация, което тази разпоредба предвижда в тежест на търговеца, възниква поради самото наличие на тази гаранция, или само при определени обстоятелства търговецът е длъжен да уведоми потребителя за наличието на такава гаранция и за свързаните с нея условия.

- 25 Най-напред следва да се отбележи, че договърът от разстояние е дефиниран в член 2, параграф 7 от Директива 2011/83 като „всеки договор, сключен между търговеца и потребителя в рамките на организирана система за продажби от разстояние или предоставяне на услуги от разстояние без едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя, чрез изключителното използване на едно или повече средства за комуникация от разстояние до сключването на договора, включително и момента на сключване на договора“. От това следва, че договор за продажба на стока, сключен между търговец и потребител на платформа за онлайн търговия, попада в обхвата на понятието „договор от разстояние“, а оттук и, ако не се прилагат изключенията, предвидени в член 3, параграфи 2—4 от Директива 2011/83, в приложното поле на тази директива, дефинирано в член 3, параграф 1.
- 26 След това предварително уточнение е необходимо, на първо място, да се припомни, че съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2011/83 преди потребителят да се обвърже с договор от разстояние или договор извън търговския обект, или от съответно предложение за сключване на договор, търговецът предоставя на потребителя по ясен и разбираем начин определена информация. Тази разпоредба има за цел да гарантира, че преди сключването на договор потребителят ще бъде информиран както относно условията на договора и последиците от сключването му, които му позволяват да реши дали иска да встъпи в договорни отношения с търговец, така и относно надлежното изпълнение на договора, и по-специално относно упражняването на правата му на потребител (решение от 21 октомври 2020 г., Möbel Kraft, C-529/19, EU:C:2020:846, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 27 Що се отнася по-специално до задължението за предоставяне на преддоговорна информация, съдържащо се в член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83, търговецът трябва да уведоми потребителя „когато е приложимо, [за] наличието и условията за съдействие на потребителите след продажбата, за извънгаранционно обслужване и за търговски гаранции“.
- 28 Що се отнася до търговските гаранции, от текста на тази разпоредба и от израза „когато е приложимо“ е видно, че когато търговец предоставя търговска гаранция, той е длъжен да уведоми потребителя за наличието на тази гаранция и за свързаните с нея условия.
- 29 В замяна на това текстът на посочената разпоредба не позволява да се определи дали ако е налице търговска гаранция от страна на производителя, търговецът е длъжен да уведоми потребителя за наличието на тази гаранция, както и за свързаните с нея условия.
- 30 Всъщност, от една страна, целта на съдържащия се в член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 израз „когато е приложимо“ е само да се уточни, че посоченото в тази разпоредба задължение за предоставяне на преддоговорна информация се прилага, когато е налице търговска гаранция, без обаче да дава полезни указания за отговора на въпроса дали когато наред с предлаганата от търговеца гаранция е налице и търговска гаранция, предлагана от производителя, и търговската гаранция на производителя не е предмет на договора, който предстои да се сключи между потребителя и търговеца, последният трябва, поради самото наличие на гаранцията, да предостави информация на потребителя не само за своята собствена гаранция, но и за тази на производителя.

- 31 От друга страна, използването на израза „търговски гаранции“ в множествено число в член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 може да се разбира в смисъл, че обхваща както различните търговски гаранции, които търговец може да предложи за една и съща стока или за различни стоки, така и търговските гаранции, предлагани едновременно от търговеца и производителя в качеството им на отделни лица.
- 32 При това положение, тъй като формулировката на член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 сама по себе си не позволява да се отговори на въпросите на запитващата юрисдикция, тази разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от нейния контекст и целите на правната уредба, които тя преследва (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2019 г., Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, т. 35 и 37 и цитираната съдебна практика).
- 33 Що се отнася, първо, до контекста на член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83, необходимо е да се отбележи, че понятието „търговска гаранция“ е дефинирано в член 2, точка 14 от Директива 2011/83 като „всеки ангажимент от страна на търговец или производител [...] към потребителя [...]“. От това следва, че понятието „търговска гаранция“ по смисъла на Директива 2011/83 обхваща не само предлаганите от търговеца търговски гаранции, но и тези, които са предлагани от производителя.
- 34 Освен това от прочита на понятието „търговец“ във връзка с понятието „търговска гаранция“, съдържащи се съответно в член 2, точки 2 и 14 от Директива 2011/83, е видно, че за законодателя на Съюза не би имало никакъв смисъл да използва израза „или производител“ в член 2, точка 14 от Директива 2011/83, ако задължението за предоставяне на преддоговорна информация, посочено в член 6, параграф 1, буква м) от тази директива, не обхваща, най-малкото при определени обстоятелства, предлаганата от производителя търговска гаранция.
- 35 Всъщност, когато производителят продава произвежданата от него стока на потребителя пряко или чрез друго лице, действащо от негово име и за негова сметка, той трябва да се счита за „търговец“ по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 2011/83. Следователно предлаганата от него търговска гаранция може само да съответства на „ангажимент от страна на търговец“ по смисъла на член 2, точка 14 от тази директива, а не на ангажимент „[на] производител“ по смисъла на последната разпоредба.
- 36 При тези условия изразът „или производител“, съдържащ се в член 2, точка 14 от Директива 2011/83, се отнася до положение, при което търговеца като лице не съвпада с производителя. Като се има предвид обаче, че изразът „търговска гаранция“ е използван само в член 6, параграф 1, буква м) от тази директива, както и в аналогичната му разпоредба, предвидена за договори, различни от договорите от разстояние или договорите извън търговския обект, в член 5, параграф 1, буква д) от Директивата, изразът „или производител“ може да запази смисъла си само ако в рамките на посоченото в тези две разпоредби задължение за предоставяне на преддоговорна информация, търговецът е длъжен най-малкото при определени обстоятелства да предостави на потребителя информация не само за своята собствена търговска гаранция, на и за предлаганата от производителя.
- 37 Освен това в положение, при което основният предмет на договорното правоотношение се отнася до стока, произведена от лице, различно от търговеца, задължението за предоставяне на преддоговорна информация, посочено в член 6, параграф 1 от Директива 2011/83, трябва да обхваща всяка съществена информация относно посочения предмет, а

- именно относно съответната стока, за да може потребителят да реши, в съответствие с припомнената в точка 26 от настоящото решение съдебна практика, дали иска да встъпи в договорни отношения с търговец с оглед на този основен предмет. Освен обаче „основните характеристики на стоките“, изрично посочени в член 6, параграф 1, буква а) от Директива 2011/83, тази информация по принцип включва и всички гаранции, неразривно свързани със стоката, сред които е предлаганата от производителя търговска гаранция.
- 38 Второ, що се отнася до преследваната от Директива 2011/83 цел, следва да се припомни, че както следва от член 1, тълкуван с оглед на съображения 4, 5 и 7, Директивата цели да осигури високо равнище на защита на потребителите, като гарантира тяхната информираност и сигурност при сделки с търговци. Освен това защитата на потребителите в политиките на Съюза е залегнала в член 169 ДФЕС и в член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз (решение от 10 юли 2019 г., Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, т. 39).
- 39 В това отношение Съдът е приел, че при тълкуването на разпоредбите на Директива 2011/83 трябва да се осигури, както се посочва в съображение 4 от тази директива, справедлив баланс между високо равнище на защита на потребителите и конкурентоспособност на предприятията, като същевременно се зачита свободата на търговеца да определя организацията на търговската си дейност, залегнала в член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз (решение от 10 юли 2019 г., Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, т. 44).
- 40 В този контекст, макар да е вярно, че съобщаването на потребителя на информация за търговската гаранция на производителя като елемент, неразривно свързан със стоката, която е предмет на предвижданото договорно отношение с търговеца, осигурява високо равнище на защита на този потребител, едно безусловно задължение за предоставяне на такава информация при всички обстоятелства изглежда непропорционално, по-специално в икономическия контекст на функционирането на някои предприятия, и по-специално при най-малките предприятия (вж. по аналогия решение от 14 май 2020 г., EIS, C-266/19, EU:C:2020:384, т. 35 и цитираната съдебна практика). Всъщност подобно безусловно задължение би принудило търговците да извършват значителна работа по събиране и актуализиране на информацията, свързана с такава гаранция, въпреки че не са непременно в преки договорни правоотношения с производителите и че въпросът за търговската гаранция на производителите по принцип не попада в обхвата на договора, който възнамеряват да сключат с потребителя.
- 41 При тези условия постигането на баланс между високото равнище на защита на потребителите и конкурентоспособността на предприятията, както е посочено в съображение 4 от Директива 2011/83, трябва да доведе до извода, че търговецът е длъжен да предостави на потребителя преддоговорна информация за търговската гаранция на производителя само когато законният интерес на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, да получи високо равнище на защита, трябва да има предимство пред решението му да встъпи или не в договорни отношения с този търговец.
- 42 От буквалния, систематичен и телеологичен анализ, извършен в точки 27—41 от настоящото решение, е видно, че задължението за предоставяне на преддоговорна информация, посочено в член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83, обхваща предлаганата от търговеца търговска гаранция, както и тази, която е предлагана от

- производителя, когато, както е видно от точка 41 от настоящото решение, потребителят има законен интерес да получи информация по този въпрос, за да може да вземе решение да встъпи в договорни отношения с търговеца. От това следва, че търговецът е длъжен да предостави на потребителя преддоговорна информация относно търговската гаранция на производителя не само поради наличието на тази гаранция, а поради наличието на такъв законен интерес.
- 43 Ето защо, на второ място, следва да се прецени дали при обстоятелства като тези, които са характерни за разглежданите в главното производство оферти на търговеца, потребителят има законен интерес да получи от търговеца преддоговорна информация за предлаганата от производителя търговска гаранция, както и за свързаните с тази гаранция условия.
- 44 В това отношение следва да се признае наличието на такъв законен интерес, когато търговецът представя предлаганата от производителя търговска гаранция като централен или решаващ елемент в своята оферта.
- 45 По-специално, когато търговецът изрично насочва вниманието на потребителя към наличието на търговска гаранция на производителя, за да я превърне в търговски или рекламен довод и по този начин да подобри конкурентоспособността и привлекателността на своята оферта в сравнение с офертите на своите конкуренти, следва да се прилага задължението за предоставяне на информация, посочено в член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83.
- 46 Всъщност, от една страна, тази информация е необходима за защитата на потребителите, за да не бъдат въведени в заблуждение от неясна, двусмислена или непълна информация за съществуващите различни гаранции и за връзката между тях, и за да могат по-специално да разберат, че предлаганата от производителя търговска гаранция не произхожда от търговеца и че тя може евентуално да бъде приложена чрез последния. От друга страна, такова задължение за предоставяне на информация не може да се счита за непропорционална тежест за търговеца, доколкото самият той решава, разполагайки с цялата необходима информация, да насочи вниманието на потребителя към този въпрос и доколкото възнамерява да извлече конкурентно предимство от това.
- 47 За разлика от това, ако търговската гаранция на производителя е посочена в офертата на търговеца като допълнение, без да ѝ е отдадена важност или значение, така че с оглед на съдържанието и оформянето на офертата посочената гаранция не може обективно да се счита, че е търговски довод на търговеца, нито че може да въведе потребителя в заблуждение, търговецът не може да бъде задължен поради самото посочване на тази гаранция да предостави на основание член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 преддоговорна информация на потребителя във връзка със същата гаранция.
- 48 За да се прецени дали търговската гаранция на производителя представлява централен или решаващ елемент в офертата на търговеца по смисъла на точка 44 от настоящото решение, следва да се вземат предвид съдържанието и общото оформяне на офертата с оглед на съответната стока, значението на посочването на търговската гаранция на производителя като търговски или рекламен довод, мястото, което това посочване заема в офертата, рискът от заблуждение или объркване, което същото посочване може да породи в съзнанието на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, що се отнася до различните права на гаранция, които последният може да упражни, или до действителната самоличност на гаранта, до

наличието или липсата на разяснения в офертата за свързаните със стоката други гаранции, както и до всяко друго обстоятелство, от което може да се установи обективна нужда от защита на потребителя.

- 49 С оглед на тези критерии запитващата юрисдикция следва да провери дали по делото в главното производство посочването на търговската гаранция на производителя в офертата на търговеца може да се счита за централен или решаващ елемент от офертата на този търговец, от което да възникне задължение за предоставяне на преддоговорна информация по член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83. Въпреки че тази проверка е от компетентността изключително на запитващата юрисдикция, Съдът все пак може при необходимост, произнасяйки се по преюдициално запитване, да даде пояснения с цел да насочи националната юрисдикция при нейното решение (решение от 3 февруари 2021 г., FIGC et Consorzio Ge.Se.Av., C-155/19 и C-156/19, EU:C:2021:88, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 50 В случая следва да се отбележи, че търговската гаранция на производителя не е пряко посочена в самия текст на офертата, така че не е използвана от търговеца като значим търговски или рекламен довод.
- 51 По-специално следва да се констатира, най-напред, че тази гаранция е посочена само като допълнение в офертата, а именно на втората страница на информационен лист на производителя, до който се стига чрез електронна връзка с обозначението „Инструкции за използване“ в рубриката „Допълнителна техническа информация“, изрази, които по принцип препращат към информация, предоставена от производителя относно съответната стока. По-нататък, тази гаранция произтича именно от информационен лист, който е изготвен не от търговеца, а от производителя, и в който конкретно се посочва, че гаранцията се предлага от последния. Накрая, рискът за потребителя да е могъл да бъде въведен в заблуждение или объркване относно естеството на гаранцията и действителната самоличност на гаранта е още по-незначителен, тъй като в офертата изобщо не е посочена гаранция, конкурентна на предлаганата от производителя.
- 52 При тези обстоятелства е видно, че разглежданото в главното производство посочване на търговската гаранция на производителя не може да се счита за централен или решаващ елемент в офертата на търговеца, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 53 С оглед на изложените по-горе съображения на първия и втория въпрос следва да се отговори, че член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 трябва да се тълкува в смисъл, че относно предлаганата от производителя търговска гаранция задължението за предоставяне на информация, което тази разпоредба предвижда в тежест на търговеца, възниква не поради самото наличие на тази гаранция, а само когато потребителят има законен интерес да получи информация за посочената гаранция, за да може да вземе решение да встъпи в договорни отношения с търговеца. Такъв законен интерес е налице по-специално когато търговецът представя търговската гаранция на производителя като централен или решаващ елемент в своята оферта. За да се прецени дали гаранцията представлява такъв централен или решаващ елемент, следва да се вземат предвид съдържанието и общото оформяне на офертата с оглед на съответната стока, значението на посочването на търговската гаранция на производителя като търговски или рекламен довод, мястото, което това посочване заема в офертата, рискът от заблуждение или объркване, което същото посочване може да породви в съзнанието на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, що се

отнася до различните права на гаранция, които последният може да упражни, или до действителната самоличност на гаранта, до наличието или липсата на разяснения в офертата за свързаните със стоката други гаранции, както и до всяко друго обстоятелство, от което може да се установи обективна нужда от защита на потребителя.

По третия въпрос

- 54 С третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 трябва да се тълкува в смисъл, че информацията, която трябва да се предостави на потребителя относно условията, свързани с търговската гаранция на производителя, съответства на посочената в член 6, параграф 2 от Директива 1999/44.
- 55 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 1, параграф 1 от Директива 1999/44 тя има за цел сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции с цел да се осигури еднакво минимално ниво на защита на потребителите в контекста на вътрешния пазар.
- 56 Що се отнася по-специално до член 6, параграф 2 от Директива 1999/44, от текста на тази разпоредба във връзка с член 1, параграф 2, буква д) от същата директива и съображение 21 от нея следва, че както гаранциите на продавача, така и тези на производителя трябва да съдържат определена информация, посочена в член 6, параграф 2 от тази директива, за да се гарантира, че потребителят не е въведен в заблуждение.
- 57 Следва да се подчертае, че макар да се отнасят до търговските гаранции, предлагани от продавача или търговеца и от производителя, член 6, параграф 2 от Директива 1999/44 и член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 преследват различни цели. Всъщност, докато целта на първата от тези разпоредби е да се уточни информацията, която трябва да се съдържа в тези гаранции, втората разпоредба, както следва по-специално от нейния текст, има за цел да се предостави на потребителя предоговорна информация за наличието на такива гаранции и за свързаните с тях условия.
- 58 Така в случаите, в които търговецът е длъжен да предостави на потребителя предоговорна информация относно търговската гаранция на производителя, търговецът трябва на основание член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 да даде информация само за наличието и условията на тази гаранция, а не за пълното ѝ съдържание.
- 59 Ето защо следва да се прецени кои от изброените в член 6, параграф 2 от Директива 1999/44 обстоятелства са свързани с „условията за“ търговските гаранции по смисъла на член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83.
- 60 В това отношение, както подчертава Комисията в писменото си становище, член 6, параграф 2, първо тире от Директива 1999/44 не се отнася до приложимите към търговската гаранция условия по смисъла на член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83, а има за цел да се припомни наличието на законова гаранция за съответствие.
- 61 Що се отнася до член 6, параграф 2, второ тире от Директива 1999/44, следва да се отбележи, че „съдържанието на гаранцията“ и „съществените особености, необходими за отправяне на рекламации по силата на гаранцията, особено продължителността и териториалното

покрытие на гаранцията“ по необходимост обхващат условията, свързани с търговската гаранция по смисъла на член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83. Освен това „името и адрес[ът] на гаранта“ попадат в обхвата на тези условия за гаранция, доколкото в зависимост от обстоятелствата, самоличността и географското местонахождение на гаранта предоставят релевантна допълнителна информация относно условията на гаранцията.

- 62 При това положение, като се имат предвид, от една страна, родовият характер на изразите „съдържание[...] на гаранцията“ и „съществени[...] особености, необходими за отправяне на рекламации по силата на гаранцията“, съдържащи се в член 6, параграф 2 от Директива 1999/44, както и, от друга страна, примерният характер на посочените в него обстоятелства, понятието „условия за“ търговските гаранции по смисъла на член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83, не може да се ограничи до продължителността и териториалното покритие на гаранцията и дори до името и адреса.
- 63 Това понятие по необходимост обхваща всички условия за прилагане и привеждане в действие на търговските гаранции, като следва да се припомни, че както е видно от точка 51 от настоящото решение, предоговорната информация относно търговската гаранция на производителя трябва да бъде предоставена само с цел да се даде възможност на потребителя да вземе решение дали да встъпи или не в договорни отношения с търговеца.
- 64 При това положение търговецът е длъжен на основание член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83 във връзка с член 6, параграф 2, второ тире от Директива 1999/44 да предостави на потребителя, за да отговори на законния интерес на последния, посочен в точка 53 от настоящото решение, всички данни относно условията за прилагане и привеждане в действие на съответната търговска гаранция, които също могат да включват не само, както посочва Комисията в писменото си становище, мястото на поправка в случай на вреда или евентуалните ограничения на гаранцията, но и, както бе отбелязано в точка 61 от настоящото решение, името и адреса на гаранта.
- 65 С оглед на изложените по-горе съображения на третия въпрос следва да се отговори, че член 6, параграф 1, буква м) от Директива 1999/44 във връзка с член 6, параграф 2, второ тире от Директива 1999/44 трябва да се тълкува в смисъл, че информацията, която трябва да се предостави на потребителя относно условията, свързани с търговската гаранция на производителя, обхваща всички данни, които се отнасят до условията за прилагане и привеждане в действие на такава гаранция и дават възможност на потребителя да вземе решение дали да встъпи или не в договорни отношения с търговеца.

По съдебните разноски

- 66 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Член 6, параграф 1, буква м) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че относно предлаганата от производителя търговска гаранция задължението за предоставяне на информация, което тази разпоредба предвижда в тежест на търговеца, възниква не поради самото наличие на тази гаранция, а само когато потребителят има законен интерес да получи информация за посочената гаранция, за да може да вземе решение да встъпи в договорни отношения с търговеца. Такъв законен интерес е налице по-специално когато търговецът представя търговската гаранция на производителя като централен или решаващ елемент в своята оферта. За да се прецени дали гаранцията представлява такъв централен или решаващ елемент, следва да се вземат предвид съдържанието и общото оформяне на офертата с оглед на съответната стока, значението на посочването на търговската гаранция на производителя като търговски или рекламен довод, мястото, което това посочване заема в офертата, рискът от заблуждение или объркване, което същото посочване може да породви в съзнанието на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, що се отнася до различните права на гаранция, които последният може да упражни, или до действителната самоличност на гаранта, до наличието или липсата на разяснения в офертата за свързаните със стоката други гаранции, както и до всяко друго обстоятелство, от което може да се установи обективна нужда от защита на потребителя.
- 2) Член 6, параграф 1, буква м) от Директива 1999/44 във връзка с член 6, параграф 2, второ тире от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции трябва да се тълкува в смисъл, че информацията, която трябва да се предостави на потребителя относно условията, свързани с търговската гаранция на производителя, обхваща всички данни, които се отнасят до условията за прилагане и привеждане в действие на такава гаранция и дават възможност на потребителя да вземе решение дали да встъпи или не в договорни отношения с търговеца.

Подписи